

Τάσεις στον έλεγχο και στην αντιμετώπιση παραγόντων κινδύνου σε ασθενείς με μη αλκοολική λιπώδη νόσο του ήπατος και σακχαρώδη διαβήτη τύπου 2 στο χρονικό διάστημα 2000-2020: Μια μελέτη σε όλη την επικράτεια

Xinrong Zhang, et al. Aliment Pharmacol Ther 2023; 57(10): 1103-1116

doi: 10.1111/apt.17428

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Στόχος της παρούσας μελέτης ήταν ο προσδιορισμός των αλλαγών στον έλεγχο των παραγόντων κινδύνου και στην αντιμετώπισή τους σε ασθενείς με μη αλκοολική λιπώδη νόσο του ήπατος (ΜΑΛΝΗ) και σακχαρώδη διαβήτη τύπου 2 (ΣΔ2) τη χρονική περίοδο από το 2000 έως το 2020.

ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ: Η μελέτη κοόρτης διενεργήθηκε σε ολόκληρη την επαρχία του Χονγκ Κονγκ και περιέλαβε ενήλικες ασθενείς με ΜΑΛΝΗ και ΣΔ2, οι οποίοι διαγνώστηκαν μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2000 και 31ης Ιουλίου 2021. Η παρουσία ΣΔ2 ορίστηκε ως χρήση οποιουδήποτε αντιδιαβητικού παραγόντα ή διαθεσιμότητα σχετικών εργαστηριακών εξετάσεων ή/και κωδικών διάγνωσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Στη μελέτη εντάχθηκαν 16.084 ασθενείς με ΜΑΛΝΗ και ΣΔ2 (μέση ηλικία, 54,8 ± 12,0 έτη· 7124 άνδρες [44,3%]). Το ποσοστό των ασθενών, που πέτυχαν τους εξατομικευμένους στόχους γλυκοζυλιωμένης αιμοσφαιρίνης (HbA1c) αυξήθηκε από 44,5% (95% διάστημα εμπιστοσύνης [CI], 42,9–46,1) σε 64,8% (95% CI, 64,1–65,5) και το ποσοστό των ασθενών που πέτυχαν τους εξατομικευμένους στόχους LDL-C αυξήθηκε από 23,3% (95% CI, 21,9–24,7) σε 54,3% (95% CI, 53,5–55,1) από το διάστημα 2000–2005 έως το διάστημα 2016–2020, ενώ το ποσοστό των ασθενών, που πέτυχαν έλεγχο της αρτηριακής πίεσης (<140/90 mm Hg) παρέμεινε σταθερό στο 53,1-57,2%. Η συνδυαστική αντιδιαβητική θεραπεία αυξήθηκε ιδιαίτερα μεταξύ εκείνων με κακό γλυκαιμικό έλεγχο, αλλά δεν υπήρξε αύξηση στη συνδυαστική αντιυπερτασική θεραπεία. Λιγότεροι κίρρωτικοί ασθενείς πέτυχαν έλεγχο της αρτηριακής τους πίεσης και τους εξατομικευμένους στόχους της LDL-C, αλλά ήταν πιο πιθανό να επιτύχουν τους εξατομικευμένους στόχους της HbA1c από τους μη κίρρωτικούς. Η μετφορμίνη και οι στατίνες υποχρησιμοποιήθηκαν στους κίρρωτικούς ασθενείς. Οι νεότεροι ασθενείς (18-44 ετών) ήταν λιγότερο πιθανό να επιτύχουν εξατομικευμένους στόχους HbA1c από τους μεσήλικες (45-64 ετών) και τους μεγαλύτερους ασθενείς (≥65 ετών).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Από το 2000 έως το 2020, ο γλυκαιμικός και λιπιδαιμικός έλεγχος των ασθενών βελτιώθηκε σημαντικά, ενώ ο έλεγχος της αρτηριακής πίεσης παρέμεινε παρόμοιος στους ασθενείς με ΜΑΛΝΗ και ΣΔ2.

ΣΧΟΛΙΟ: Με την πάροδο του χρόνου αναπτύχθηκαν νεότερες και αποτελεσματικότερες θεραπείες όσον αφορά στη ρύθμιση των μεταβολικών παραγόντων κινδύνου. Η αύξηση της χορήγησης υπολιπιδαιμικών και αντιδιαβητικών φαρμάκων οδήγησε σε αύξηση του ποσοστού ρύθμισης των επιπέδων της HbA1c και της LDL-C, ενώ υπάρχουν ακόμη μεγάλα περιθώρια βελτίωσης, ειδικά όσον αφορά στους κίρρωτικούς ασθενείς, στους οποίους τα ανωτέρω φάρμακα (καθώς και οι αναστολείς του άξονα) χορηγούνται ιδιαίτερα διστακτικά.

Trends in risk factor control and treatment among patients with non-alcoholic fatty liver disease and type 2 diabetes between 2000 and 2020: A territory-wide study

Xinrong Zhang, et al. *Aliment Pharmacol Ther* 2023; 57(10): 1103-1116. doi: 10.1111/apt.17428. Epub 2023 Feb 23

Abstract

Background & Aims: We aimed to determine the trends in risk factor control and treatment among patients with non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD) and type 2 diabetes (T2D) in 2000–2020.

Methods: We conducted a territory-wide cohort study of adult patients with NAFLD and T2D diagnosed between 1 January 2000 and 31 July 2021 in Hong Kong. T2D was defined by use of any anti-diabetic agents, laboratory tests and/or diagnosis codes.

Results: This study included 16,084 patients with NAFLD and T2D (mean age, 54.8 ± 12.0 years; 7124 male [44.3%]). The percentage of patients achieving individualised haemoglobin A1c (HbA1c) targets increased from 44.5% (95% confidence interval [CI], 42.9–46.1) to 64.8% (95% CI, 64.1–65.5), and percentage of patients achieving individualised low-density lipoprotein-cholesterol (LDL-C) targets increased from 23.3% (95% CI, 21.9–24.7) to 54.3% (95% CI, 53.5–55.1) from 2000–2005 to 2016–2020, whereas percentage of patients achieving blood pressure control (<140/90 mm Hg) remained static at 53.1–57.2%. Combination therapy for diabetes increased, especially among those with poor glycaemic control, but there was no increase in combination therapy for hypertension. Fewer cirrhotic patients achieved blood pressure control and individualised LDL-C targets, but they were more likely to achieve individualised HbA1c targets than non-cirrhotics. Metformin and statins were underused in cirrhotic patients. Younger patients (18–44 years) were less likely to achieve individualised HbA1c targets than middle-aged (45–64 years) and older ones (≥65 years).

Conclusions: From 2000 to 2020, glycaemic and lipid control improved significantly, whereas blood pressure control remained static among patients with NAFLD and T2D.